

D.Tóth Kriszta - Taki néni és az epe

2013 március 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Emlékeztek Taki bácsira a Szomszédokból? Hát persze, hogy emlékeztek. Mindenki emlékszik Taki bácsira a Szomszédokból.

Az igazság bajnokára, a taxisok gyöngyére, és a budapesti utcák lovagjára. Taki bácsi mindig minden szabályt

betartott. ? maga volt a f?városi autósok négy keréken járó, él? lelkiismerete. Amikor véget ért a Szomszédok, talán Taki bácsi hagyta a legnagyobb ?rt maga után. Taki bácsi hiányzik nekem. Még ma is.

A H?vösvölgyi úton található Budapest legidegesít?bb keresztez?dése. Talán a lámpa t?szomszédságában elterül? Lipótmez? szelleme játszadozik az autósok elméjével, talán a kora reggel fokozottan manifesztálódó alváshiány nyomja rájuk a bélyegét... vagy talán egyszer?en csak zsigerb?l bunkók. Itt is. Mint mindenhol máshol, az egész városban.

Az úgy van kitalálva, hogy a H?vösvölgyi-Vadaskerti sarkon egy rend?rlámpa szortírozza a kocsisort egyenesen továbbhaladókra és balra kanyarodókra. A kétsávosból 1+1 sáv lesz, nagyjából 20 méterrel a keresztez?dés el?tt. Vagyis 1 darab egyenesen továbbhaladó és 1 darab (kizárólag) balra kanyarodó sáv. Autóstársaim és én minden egyes reggel erre haladunk. Mert visszük a gyereke(ke)t óvodába, iskolába, kitudjahova. Vagy megyünk munkába, megbeszélésre, miegymásra. Szóval hét és nyolc között hömpölygünk együtt, közösen, benne a kétségkívül idegesít?, ugyanakkor fizikailag kikerülhetetlen masszában. E viszonylag homogén, közép-, fels?-középosztálybeli szövet 99 százaléka már a domb tetején, a Nagykovácsi elágazásnál tudja, hogy nagyjából másfél kilométerrel lejjebb a két sávból 1+1 sáv lesz. Tudja, hogy ha egyenesen kíván tovább hömpölyögni, akkor bizony el?bb-utóbb jobbra kék sorolni, ahogyan az el? vagyon írva. Illetve, ahogyan azt a józan ész (ha!) és a többi autós iránt érzett tisztelet (haha!) diktálja. Diktálná. Merthogy e 99 százaléka 70 százaléka egészen tutira a balos, és gyorsabban hömpölyg? sávban marad, ameddig csak a pofája le nem szakad. És csak az utolsó nagyjából 10 méteren tolja be

az orrát a jobbos sávba, többnyire egy addigra már lila fejjel és habzó szájjal, szabályosan, minimum a domb fele óta a jobbsávban araszoló autóvezető polgártársa elé. Aki addigra már vagy hat hasonlót volt kénytelen beengedni maga elé. A kedvencem az az – általában – a méreténél két számmal nagyobb autót vezető, jó eséllyel festett hajú, arcán tökéletes sminket, fülén mobiltelefont viselő úrhölgytípus, aki a „hopp, nézzenek csak oda, de hát ez a sáv balra kanyarodik, jujj, léccilécci engedjbeee. Kösssziiii!” arckifejezéssel tolja be magát a sorban legelőre. Hát persze drága, szívesen. És igen, az a sáv bizony balra kanyarodik. Ma reggel is.

Lola nagyon jókat somolyog azon, hogy képes vagyok minden reggel kiborulni ezen. A múltkor elkezdtem neki magyarázni, hogy azért húzom fel magam, mert a H?vösvölgyi-Vadaskerti jelenség nem egyedülálló. Ez bizony Budapest legtöbb hasonló keresztelésében elforduló tünet. Annak a tünete, hogy nagyjából Taki bácsi visszavonulásával egy időben a magyar főváros utcáin komoly romlásnak indult a közlekedési morál. És mára olyan szinten öntött el minden négyzetcentimétert az ország, hogy lassan nem merem a gyerekeim kezét elengedni az utcán. Ki tudja, mikor lép le zöld lámpánál valaki olyan elé a zebrán, aki aztán majd az epét? nem látva-hallva jól kiszáll a terepjáróból, és hatalmas teljes tudatában verbális, ne adj' isten fizikai abúzzsal sebzi meg a testét-lelkét örökre... Ennél a pontnál látom, hogy megijed, úgyhogy abba hagyom a tirádát. És elszégyellem magam. Mert nem akarok én is epevezérelt autós lenni. Nem akarok országosan nyomulni, nem akarok pofátlankodni, nem akarom „nekem ehhez jogom van” arckifejezéssel tolni neki, amíg föl nem csavarodok egy villanyoszlopra. Vagy, ami még rosszabb, amíg valaki más föl nem csavarodik miattam. Én Taki bácsi akarok lenni! Vagyis... inkább: Taki néni!

Úgyhogy ezennel megfogadom, és komolyan is gondolom. Hogy holnap reggel, a H?vösvölgyi-Vadaskerti sarkon nem dudálok. Nem szentségelek. Nem lilulok. Nem epézek. Ha másért nem, akkor a következő generációt képviselő, hátul ülő hétéves kedvéért Taki nénivé válok. Úgy legyen.

D. Tóth Kriszta - shopline.hu

Ajánló